

Høringssvar, strandsoneregelverk

WWF Verdens naturfond takker for muligheten til å inngi høringssvar til representantforslaget om en klarere strandsonopolitikk.

WWF er overordnet positive til forslaget, og støtter forslagsstillers intensjon om å unngå videre nedbygging av strandsonen i områder med høyt utbyggingspress, samtidig som det skal være mulig å bo, leve og utvikle eiendommer der strandsonen allerede er nedbygget eller hvor andre hensyn bak byggeforbudet ikke gjør seg gjeldende.

En forvaltning av strandsonereglene må underbygge formålet om å beskytte hundremetersbeltet fra nedbygging, og sikre allmennhetens tilgang til natur- og friluftsområder. WWF mener imidlertid at dette må skje på en måte som ikke hindrer ombygginger som åpenbart ikke strider med et slikt formål. WWF imøteser derfor en mer fleksibel praktisering av dispensasjonsregelverket for allerede nedbyggede områder.

Konsekvensen av et strandsoneregelverk som er for rigid, uten at dette fører til økt vern av sårbare områder langs kysten, er at konfliktnivået rundt strandsonen øker unødige. Det fører også til at statsforvalteren, som har i oppgave å føre tilsyn i henhold til det enhver tid gjeldende regelverk, påføres en unødige stor arbeidsbyrde som hindrer effektivt tilsyn i de tilfellene der formålet bak strandsoneforbudet faktisk er truet.

WWF er enige med forslagsstillerne i at det strenge vernet av strandsonen i all hovedsak skal videreføres. Etter WWFs syn bør det følge eksplisitt av merknadene til representantforslaget at et forslag fra regjeringen ikke kan åpne opp for at uberørt natur ved kysten i større grad kan bygges ned enn under gjeldende regelverk. WWF mener også at forslaget må sees i lys av målet om å restaurere 30 prosent av forringet natur, slik at strandsonen blir restaurert der det enten allerede er vitenskapelig anbefalt eller blir det i fremtiden ved nye undersøkelser og mer kunnskap.

WWF stiller derfor spørsmål ved forslagsstillernes ønske om å i større grad kunne innvilge dispensasjoner "i allerede [...] privatiserte områder". Etter WWFs syn må den sentrale distinksjonen være om et område er nedbygget eller ikke. I områder der det har funnet sted nedbygginger, er det prekært at øvrige tilstøtende arealer vernes mot nedbygging. Dette er viktig for å bevare biomangfoldet i området, men også av hensyn til allemannsretten. I så måte er det derfor irrelevant for vern om området er "privatisert" eller ikke. WWF er derfor kritiske til enhver endring i regelverket som i større grad enn i dag åpner for utbygging i områder der det er gjenstående uberørt natur.

WWF minner i den forbindelse om allemannsretten, og er kritisk til å myke opp strandsoneregelverket basert på om et område er "privatisert" eller ikke.

WWF ser fordelene med en differensiering i regelverket internt i hver forvaltningssone. Det overordnede formålet bak strandsonereglene må som nevnt være å bevare

ubebygget natur. Dersom en differensiering internt i forvaltningssonene gjør at denne naturen kan bevares mer effektivt, er en differensiering hensiktsmessig.

Det foreliggende representantforslaget oppstiller rammene for, og intensjonen bak en lovendring. Dersom forslaget vedtas, vil WWF i egnede løp oppstille tydelige krav til regjeringen om hvordan de konkrete endringene i relevant regelverk bør se ut for at formålet bak strandsoneforbudet ikke går tapt i prosessen.